

АРТЮР РЕМБО ОФЕЛИЯ

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

Водата черна и спокойна люлее сънните звезди
и като лилия огромна Офелия надолу плава,
полегнала върху воала, с ръце на хладните гърди...
Отеква ловен рог дълбоко в непроходимата дъбрава.

Хилядолетие изтича, откакто скръбна,
безнадеждна
тя като призрак бял се спуска с потока черен и
студен;
хилядолетие изтича, а още лудостта ѝ нежна
на нощния ветрец нашепва несвързания си рефрен.

Целува вятърът гръдта ѝ, отметнал тънкия воал,
и сребърен венец е сякаш коприната с трептящи
гънки;
тих дъжд от плачущи върби е над рамото ѝ завалял,
над замечтаното ѝ чело покланят се тръстики
звънки.

Отскачат лилии край нея със стон от болка
непозната;
по пътя си тя често сепва гнездо в заспалите ели
и тръпка от крило излита и се изгубва в
тъмнината...
И тайнствена, незнайна песен от златните звезди
вали.

О ти, Офелия — по-нежна, по-чиста и от сняг дори!
Да, ти умря и твоето тяло надолу с ручея отива,
че ветровете, полетели отдън норвежките гори

ти шепнеха с упойни думи за свободата тъй
тръпчива;

че мощният им дъх разпръсна косите ти към
небосвода

и с гласове далечни, странни душата тръпнеца
плени;

че твоето сърце се вслуша как пее цялата Природа
със стенежите си дървета, с въздишащите
тъмнини;

че бесните морета тежко — като въздишката
последна —

и твойта млада гръд разбиха, и заглушиха твоя вик;
че през една априлска заран в краката ти смутен
приседна

един нещастен луд — о, твоят прекрасен, бледен
годеник.'

Това бе сън, това бе Лудост! Небе! Любов! И
Свобода!

Но тръгна ти към този огън: от сняг по-крехка, о,
нещастна!

Удавиха гласа, дъха ти миражите като вода.

И сините очи изгряха — сами! — в безкрайността
ужасна.

III

Но ето — и Поетът казва, че в тих и звезден час
видял

как ти цветята си събираш в нощта — във вечната
забрава! —

и как тече едва водата и носи дълъг бял воал

и като лилия огромна Офелия на него плава.

15 май 1870

Издание: Артюр Рембо. Поезия. Подбор и превод от френски:
Кирил Кадийски. Издателство „Нов Златорог“, София, 1994.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.